

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶνε ὁ μόνος συντάχτης τοῦ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΥ καὶ σ' αὐτόν πρέπει νὰ στέλνωνται οὔλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Γιὰ τὰ παρὸν ὁ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΣ βγαίνει τρεῖς φοραῖς τὴν ἐβδομάς καὶ τυπóνεται σὲ 8—9 χιλιᾶδες φύλλα γιὰ κάθε φύλλο ἢ συνδρομὴ του εἶνε γιὰ τὴν Ἑλλάς δραχ. 10 τὸ χρόνο, καὶ γιὰ τὰ ἄλλα τῆς Ἑλλάς 12. Κάνεινας δὲν εἶνε δεχτὸς γιὰ συνδρομητῆς, ἂν δὲν στείλῃ πρῶτα τὸν παρᾶ. Ὅσα ἀποβλέπουσιν εἰς γυναῖκες, ὅσα εἶνε ἀτομικὰ καὶ καθὼς καὶ διατριβαῖς δὲν εἶνε δεχταῖς. Γιὰ κάθε γνωστοποίησι πληρῶνεται ἡ ἀράδα πενήντα λεπτά, τὴ κάθε φορᾶ.

Ὁ ἡγεμόνας τῆς Βουργαρίας

μᾶς ἦρθε χιές:

Γιὰ τὰ μάτια ἄς τοῦ ποῦμε, καλῶς ὄρισε, μ' ὄλον ὅτι δὲν θέλομε νὰ τὸν δοῦμε στὰ μάτια μας.

Ὁ ἄνθρωπος κάνενα κακὸ δὲν μᾶς ἔκανε, ἀλλοιώτικα δὲν εἶναι καὶ Βούργαρος, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἀντιπροσωπεύει τὴν Βουργαρία, ἡ ὁποία πάντοτε κακὸ μᾶς ἔκανε, δι' αὐτὸ, κοντὰ στὰ ξηρὰ ξύλα=τοὺς βουργάρους=ἄς καὶ καὶ ὁ ἡγεμόνας τους,=τὸ χλωρὸ ξύλο.

Σᾶς ἔγραψα, ὅτι ἔρχεται νὰ πάρῃ τὴν Ἀλεξάνδρα μας τὴ βασιλοπούλα, καὶ σεῖς δὲν καταλάβατε τί νόημα εἶχε αὐτὴ ἡ κουβέντα τῆς ὀμιλίας μας.

Δὲν ἐνοοῦσα πῶς ἔρχεται νὰ ἀρραβωνιαστῇ τὸ κορίτσι μας, ἀλλὰ τὴ δόξα τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

Ἦρθε νὰ κάνῃ συμμαχία καὶ ἐπιμαχία μὲς μᾶς, καὶ κοντὰ σὲ μᾶς νὰ κάνῃ καὶ μὲ τὰ ἄλλα ἀνατολικὰ κράτη, τὴ Σερβία, τὴ Ρουμανία καὶ τὸ Μαυροβούνι.

Αὐτὴ τὴν ιδέα τὴν εἶχε ὁ Ὄθωνάς μας, νὰ συνενωθοῦν ὅλα τὰ κράτη τῆς Ἀνατολῆς ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ὅμως τῆς Ἑλλάδας, ἀπαράλλαχτα ὅπως ἔγινε τότε ἡ Γερμανία, πού κάθε βασίλειο καὶ ἡγεμονία ἔχει τὴν ἐλευθερία του, ἀλλὰ αὐτὰ τὰ κράτη ὑπακούουσιν εἰς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας.

Αὐτὸς τοὺς λέει: Πόλεμος! Πόλεμος κι' αὐτοὶ: Εἰρήνη: Κατερήνη, λέν κι' αὐτοὶ.

Αὐτὴ δὲ ἡ ιδέα τοῦ Ὄθωνα, ὀνομάστηκε **Μεγάλῃ ἰδέα**,

τὴ Μεγάλῃ δὲ αὐτὴ ἰδέα τοῦ Ὄθωνα μᾶς ἔρχεται τότε νὰ τὴν φέρῃ εἰς ἐφαρμογὴ ὁ ἡγεμόνος τῆς Βουργαρίας, ἦρθε νὰ μᾶς πουλήσῃ δηλαδὴ τῆς δικαίης μας ιδέαις ὡς δικαίης του.

Ἄν πρόκειται νὰ γίνῃ ὁ Γεωργίος μᾶς πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν ἐθνῶν τῆς Ἀνατολῆς, μάλιστα, δεχόμεστε, ἂν ὅμως ὁ κύριος ἡγεμόνος τῆς Βουργαρίας ὀνειρεύτηκε τίποτα

ἄλλα ἢς κάτῃ στὰ αὐγάτου, καὶ ὁ Θεὸς ἀκόμα δὲν μᾶς ἔδωσε τόση κουταμάρα, ὥστε νὰ βάνωμε στὸ κεφάλι μας τὰ ζῶα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐξημερώσαμε καὶ τὰ ὁποῖα μᾶς πότισαν ἀντὶ μάνα, χολή.

Ἡμεῖς φανήκαμε πάντοτε πολὺ εὐγενικοὶ πρὸς ὅλα τὰ κράτη τῆς Ἀνατολῆς, ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες καὶ ἐπὶ τουρκοκρατίας τοὺς διοικούσαμε, ἡμεῖς οἱ ἴδιοι, ὅταν ἤμασταν καὶ δούλοι τῆς Τουρκίας, διοικούσαμε τὴν Τουρκία.

Ἡμεῖς τοὺς δόσαμε τὸν Χριστιανισμό, ἡμεῖς τοὺς σπείραμε τὴν ιδέα τῆς ἐλευθερίας, ἡμεῖς τοὺς διδάξαμε ὅτι δὲν εἶναι κτήνη, ἀλλὰ ἄνθρωποι.

Ἡμεῖς δὲν τοὺς κλείναμε τὰ σχολεῖα, ὅπως αὐ οἱ τόρα οἱ βουργάροι, ἀλλὰ τοὺς ἀνοίγαμε τέτοια, ἡμεῖς δὲν τοὺς κλείναμε τῆς ἐκκλησίαις, ὅπως αὐτοὶ τόρα, ἀλλὰ τοὺς οἰκοδομοῦσαμε ἐκκλησίαις, ἡμεῖς, στείλαμε τοὺς πρώτους παπάδες εἰς τὴν Ρωσία καὶ τοὺς κάναμε ὅλους χριστιανούς, ἡμεῖς διαδόσαμε εἰς ὅλο τὸ κόσμον τὸ Εὐαγγέλιο, διότι οἱ Ἑβδομήντα μεταφράσαν τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν τὸ Εὐαγγέλιο, καὶ ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸ Εὐαγγέλιο διαδόθηκε ὁ χριστιανισμός.

Ἡμεῖς εἶχαμε εἰς τὴν κυριαρχία μᾶς ὅλα τὰ κράτη τῆς Ἀνατολῆς καὶ ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος μᾶς πῆγε ὡς τὰ πέρατα τοῦ Ἀφγανιστάν καὶ τῆς Ἰνδίας καὶ ἐσπείρε παντοῦ τὸν ἑλληνισμό=τὸν πολιτισμό.

Ἡμεῖς τύρανοι δὲν φανήκαμε ποτὲ, ἡμεῖς δὲν εἶπαμε τὸ ἐν=τῇ μαχαίρᾳ μου ζήσωμαι= ἡμεῖς βάρβαροι Βούργαροι δὲν ἐφανήκαμε ποτὲ, ἡ εὐγένεια εἶναι ζωγραφισμένη στὸ Παρθενὸν καὶ στὰ κούτελά μας.

Ἡμεῖς στήσαμε στὸ Γιλβαρτάρ τῆς κυλῶνες τοῦ Ἡρακλέα, καὶ γράψαμε.

Ὡς ἐδῶ καὶ μὴ περαιτέρω.

Δηλαδὴ, ὅτι ὅλη ἡ Εὐρώπη καὶ ἡ Μεσόγειος θάλασσα, ὅτι εἶναι δική μας.

Τοὺς Φελλάχους τῆς Ἀφρικῆς ἡμεῖς τοὺς ἐξημερώσαμε καὶ στήσαμε τὴν Ἀλεξάνδρᾳ ὡς ἥλιο τοῦ πολιτισμοῦ, ἐκεῖ πού στέκῃ σήμερα.

κες πού χόρευαν, πού αν δεν βρισκότανε ένας νοικοκύρης να τόν πη, τράβα πάρα πέρα, θα έτρωγε τής χρονιάς του.

Και του ζήιζαν.

Έστώντας δε με το να τόν φάνη το ρεζιλίκι του θαλασσοβαφτίσματος, δεν αναφέρω και το όνομά του, για να μη φάη και άλλη τιμωρία από το υπουργείο το όποιον όμως, δεν πρέπει να τ' αποφύγη.

Κύριε Υπουργέ, αυτός ο κουτοδόκημος πού ήθελε να πάρη στο λαιμό του τόσους ανθρώπους ονομάζεται : Σωτηριάδης.

Έχετε

και αύριο Παληάνθρωπο, εις τόν οποιο θα σας γράψω όσα να μη σώσω να σας γράψω, ή καλλίτερα να μη σώσετε σεις να τα διαβάσετε.

Σπουδαία

είδησι για όλη την ύψηλιο του κόσμου. Ο ήγεμόνος τής Βουργαρίας αγόρασε λουκούμια στη Σύρα από τόν φίλο μου Στα-

ματελάκη, είνε άπορίας άξιο, πού στην όργη Θεού τα βρήκε τόσα λεπτά ώστε ν' αγοράζη και λουκούμια.

Τώρα μας έμεινε και μια άλλη τιμή, δηλαδή να ύπαρχη στην Έλλάς και λουκουμιοπώλης Σταματελάκης τής αυτού ύψηλότης του ήγεμόνου των Βουργάρων.

Και είχαν την άδιαντροπιά να μας το τηλεγραφήσουν κιόλας από τή Σύρα, καλά και δεν μας τηλεγράφησαν και πού πήγε και έκανε προς νερού του.

Φτου σου, Νομάρχη, τής Σύρας πού δεν ντραπήκες να τηλεγραφήσης τέτοιαις άνοησίαις.

Άπόλυσε λυτούς

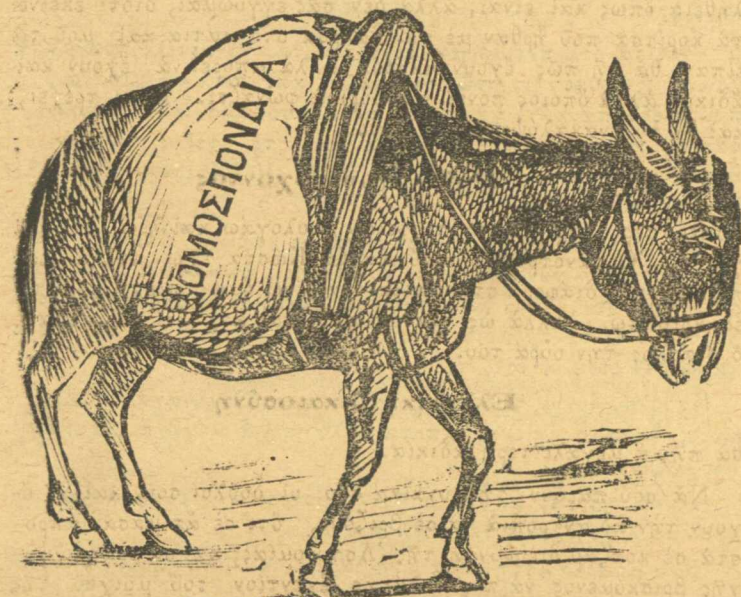
κι' άμολυμένους ο Μελλάς για να με αγοράση. Θα του έπερνα τόν παρζ, αλλά επειδή έπεκράτησε σ' αυτούς τους χρυσογαδάρους ή ιδέα, ότι μπορού, ν' αγοράζουν κάθε πατσαβουρογράφο τής Αθήνας με λίγαις χιλιάδες δραχμαίς, τού λέω εγώ ο ποιό χαμάλης του χαμάλη Λαού, ότι χέζω μέσ τα λεπτά τους, και να με συμπαθήτε για τήν άσχημη λέξι. Άλλά ο λόγος τόφερε.

Η Μεγαρίτικη Τράτα πού πήγα σα βλάκας να τή δώ.

Γιά όσα

έγραφα για το φίλο μου Γουτυρά ήταν όλα άστεία για να τόν πειράζω λίγο, και είναι βλάκες όσοι τα πίστεψαν.

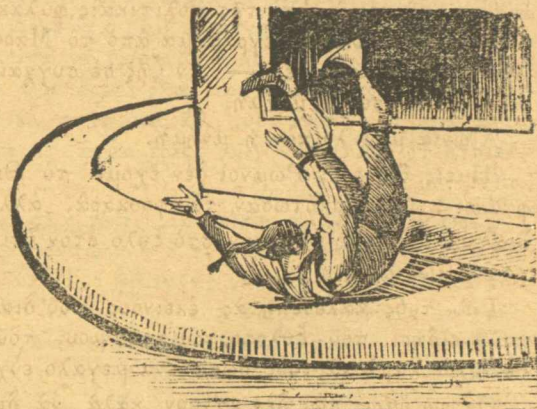

Φαίνεται να μη σε πήραν μυροιδιά εί πλακιώταις

Τώρα

όπου πρόκειται να στηθούν τα γραμματοκιβώτια εις τήν πόλιν ξαναγράφω και παλιν ότι δεν πρέπει να το στήσουν μόνον εκεί όπου κάθωνται οι χρυσογαδάραι, αλλά και εκεί

πού είνε ανάγκη και μάλιστα να μη λησμονηθούν οι Άμπελόκηποι όπου μένουν τόσες χιλιάδες άνθρωποι και αναγκάζονται τώρα μέσ στο μεσημέρι να κατεβαίνουν κάτω οι στρατιώταις δια να δώσουν γράμματα στο ταχυδρομείο.

Ο καραγκιόλης του ιπποδρόμου Δέρσεν.

Όσα συνέβηκαν

στα επίταφια θα σας τα γράψω αύριο. Όσοι μύστειλαν χρήματα δραχμών θα τούς γράψω αύριο ότι τάλαβα, σήμερα δε δεν το γράψω για να μη καταλάβουν πως τάλαβα.

Όυλαις τής διατριβαις πού έχω λαβημένα αυτή τήν εβδομάς θα τα γράψω πάλι αυτή τήν εβδομάς.

Και το σπουδαιότερο πάντων σας λέω, ότι τή Κυριακή, όχι αυτή, τήν άλλη, σας έχω τα μούτρα μου περιδιαζωγραφισμένα το χωρίς άλλο στο Παληάνθρωπο του Παληνθρώπου.